טיפוס מחודש

מגזין הטיפוס של המועדון האלפיני הישראלי 15.6.2003 מחיר: 00 ש"ח

חוגגים 50 שנים לכיבוש האברסט.

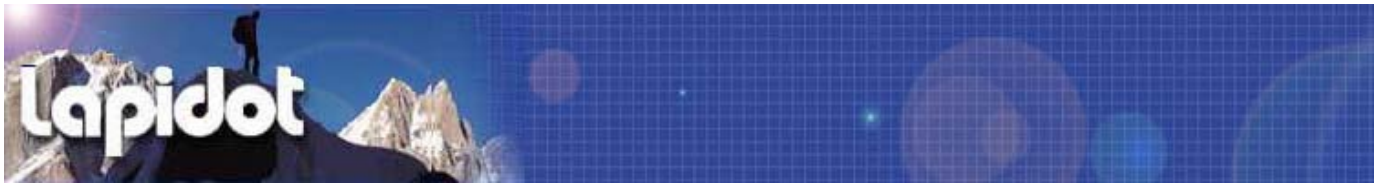
ראיונות אישיים עם:

דורון אראל, הישראלי היחיד שהגיע לפסגה,

מיכה יניב, הראשון שינסה לעלות בצד הטיבטי,

ולאנס טרומבול מוביל המשלחת.

חדשות מהנעשה בטיפוס בארץ.

תוכן העניינים

תוכן העניינים 2
דבר המערכת 2
מכתבים למערכת 3
פרוייקט השלום של האברסט 4
חדשות טיפוס!!! מה נשתנה בעולם הטיפוס המקומי? 6
יש לנו אלופת אירופה!!! 6
אליפות ישראל 6
מצוק היונים – אתר חדש!!! 7
קיר אשדוד 7
העתיד הקרוב 7
ראיון עם מיכה יניב 8
הסטוריה של הר 11
ראיון עם דורון אראל 13
הישראלי היחיד שבדק 13
איך נראה גג העולם 13
פסוקו של מקום - אתרי הטיפוס בארץ. הפעם צץ לו אתר חדש למורדות הגליל - צוק היונים 15
הודעות 17
1 כינוס שנתי של המועדון האלפיני 17
2 העלון מחפש כתבים לטורים הבאים: 17
3 המועדון האלפיני מחפש מתנדבים כדי להריץ פרוייקטים 17
4 בילוט מסלולים חדשים 17
5 טיפוס בכרמל 17
6 ספריית השאלה לספרי טיפוס 17

דבר המערכת

מטרתו של העלון, פרי עבודתם של מספר מטפסים, היא להיות פה למטפסים בכל נושא שקשור לטיפוס וכן לתת כתבות ומידע על עולם הטיפוס המגוון שקיים בארץ ובעולם.

העלון הראשון מוקדש לחגיגות שלא הורגשו בארץ אלא בממלכת ההימליה של נפאל לכבוד 50 שנה לכיבוש הפסגה הגבוהה בעולם. פסגה שממשיכה לגבוה כל שנה ולאחרונה נמסר שחצתה את 8850 המטרים, האברסט.

העלון הזה יצא בשלב ראשון אחת לחודשיים ויופץ בצורה אלקטרונית לכל רשימת התפוצה של המועדון. בנוסף לכך מספר עותקים יודפסו ויפוזרו בין קירות הטיפוס וחנויות הציוד השונות.

העלון יתרכז בנושאים שעל סדר היום של המטפסים בארץ כגון סקירת אתרי טיפוס ומסלולים חדשים, חדשות מהנעשה בספורט הטיפוס בארץ, דעות של מטפסים שונים במגוון נושאים שקשורים לטיפוס, ראיונות עם מטפסים, ועם אנשים שמשפיעים על הטיפוס בארץ (למשל אנשי רשות שמורות הטבע). בנוסף יהיו בעיתון מספר טורים קבועים שעוסקים בעצות טכניות בטיפוס, סקור ציוד טכני, דיווח על תאונות ועוד.

אנו מחפשים כרגע אנשים שמוכנים לתרום מזמנם (בהתנדבות) ולכתוב טור לעלון (ראה בסוף העלון רשימת טורים). אנו בתקווה שעל אף שהעלון נעשה כולו בהתנדבות הוא אכן יראה אור אחת לחודשיים.

המערכת: עורך: יותם אורחן
חדשות: רתם יעקובס
טור טכני: מיכה יניב
וכתבנו המשוטט

www.lapidot.net
lapidot OUTDOOR EQUIPMENT
טיפוסים ציוד ומידע לאתגרים ולחוויות
הנחה לחברי מועדון האלפיני עד 40%

מכתבים למערכת

מטרתו של טור זה היא להעלות נושאים המפריעים למטפסים ומעצבנים אותם, דעות של מטפסים על כל עניין שהוא, ביקורת על תפקוד ועד המועדון, אירועים חשובים שקורים בצוקים (פלישת פקחים, תאונות, כמעט תאונות וכ"ו), מקומות שיש לפתוח בהם מסלולים וכמובן תגובות על מכתבים שנכתבו. הכל יתקבל בברכה רבה.
מכתבים שהגיעו לידי לפני מספר חודשים ונראים לי עדיין אקטואליים לפרסום מופיעים כאן (כאמור נשמח לתגובות).

אלעד עומר, Burnt offering7a+, פרא-ננג

שלום!!!
אני מטפס כבר כמה שנים בעיקר בטבע, ואף טיפסתי מספר פעמים בחוץ לארץ. אני רוצה להתייחס לנושא שינוי פני הסלע על מנת לאפשר טיפוס. כפי שראיתי שנעשה בחו"ל, ובגלל שבארץ אין כמעט מצוקים לטיפוס, אני חושב שאנחנו צריכים לנצל כל פיסת סלע למסלולים חדשים. יש מקומות רבים בהם אין מסלולים, בגלל שהסלע חלק מדי וללא אחיזות מספיק גדולות בכדי שמישהו בארץ יצליח לטפס. במקומות כאלה אני חושב שצריך ורצוי לשים אחיזות נוספות שניתן להדביקן עם דבק מיוחד לסלע. האחיזות יכולות להיות מאבן מקומית כך שלא יפגעו במראה הסלע. כך נוכל ליצור מסלולים רבים נוספים ולשפר את רמת הטיפוס. בנוסף לכך יש אתרים שבהם יש מספר מסלולים קלים ומסלול אחד או שניים קשים ביותר. אין סיכוי למטפס להצליח לטפס מסלול כה קשה אם אין לו מסלולים בדרגות הביניים. לכן ראוי לפתוח מסלולים בכל הרמות, ואם אין מסלולים בכל הרמות אפשר להוסיף או לשנות אחיזות במסלול קשה, על מנת ליצור מסלול ברמה סבירה שרבים יוכלו לטפס. אני חושב שמטרת כולנו היא שיותר ויותר אנשים יטפסו וכך נוכל לקדמה.
אלדד רום, חיפה.

שלום רב!!!!.
מכתב זה נכתב אחרי שיחות ארוכות עם מטפסים. פרט לטיפוס אני מטייל רבות (מה שנראה לי חסר למטפסים רבים המצהירים חדשות לבקרים שהם "אוהבי טבע"). יש לנו ארץ קטנה ומוקפת אויבים גם לנו וגם לחיות הבר. פרט לישראל, במדינות סביבנו אוהבים האנשים את החיות בעיקר כשראשן תלוי מעל האח. לכן צריך להסתכל על חוסר רצונה של רשות שמורות הטבע לאפשר טיפוס במצוקים רבים כעל דבר הכרחי, אם אנו רוצים שגם ילדינו ייהנו מלראות יעלים, דורסים וכ"ו בארץ. אני חושב שיש היום בארץ מספיק אתרים לטיפוס וגלישה (שלא לדבר על קירות טיפוס) בכדי שסוגי ספורט אלו יתפתחו. אין צורך לפלוש לצוקים נוספים ולהפכם לשוממים מבחינת החי. אני רוצה לגנות את כל האתרים "החצי חוקיים" שנפתחים בהמוניהם. זה רק מזיק לספורט הטיפוס ולמטפסים העוברים כך על החוק.
יהל ברקן, אשקלון.

Calidris רתמת ישיבה Petzl Grigriמכשיר גלישה/אבטחה Petzl Meteo קסדה petzl

₪320 במקום: 455₪ ₪230 במקום: 335₪ ₪170 במקום: 340₪

מחירים ומבצעים נוספים לחברי מועדון האלפיני תוכלו למצוא בחנות טיפוסים.

נמל ת"א הישן 03-6022902 שעות פתיחה א' - ה' 10:00 - 18:00 ו' 09:00 - 15:00.

פרוייקט השלום של האברסט

ראיון עם לאנס טרומבול מוביל ומארגן המשלחת.

במשרד קטנטן בתוך JAVA CAFÉ, בשולי הטאמל הומה התיירים בליבה של קטמנדו יושב לאנס כבר חודשים הוגה, מוביל ומנהל את פרוייקט חייו. פרוייקט השלום של האברסט: טיפוס על ההר הגבוה בעולם ע"י שמונה מטפסים, כל אחד מדת ולאום אחר. המטפסים חברו יחדיו על מנת לטפס לפסגה, להתגבר על הקשיים שבדרך ולקדם את הרעיון של שלום, סובלנות והבנה בעולם.

כתבנו המשוטט יצא לקטמנדו ופגש בלאנס, ולהלן הראיון:

מהו פרוייקט השלום לאברסט?
פרוייקט השלום הוא בעצם טיפוס על האברסט בשנת היובל לכיבושו. הכיבוש הוא אחד ההישגים הגדולים של הטיפוס במאה ה - 20. פרוייקט השלום מארגן משלחת הכוללת מטפס מכל מסורת דתית מרכזית בעולם. למרות השוני בין המטפסים, האירוע ירכז את כולנו למאמץ משותף כצוות ללא גבולות שבו כול המשתתפים שייכים לכדור הארץ. הטיפוס לא יהיה רק מבחן של סבולת וכוח פיזי אלא נטפס למען השלום, הסובלנות וההבנה בין דתות ולאומים. נוסף לכך יהיה הטיפוס מאמץ הומניטרי לגיוס כספים לצדקה.
מטרתנו להראות שאנשים בני דתות וגזעים שונים יכולים להתאחד ולשמש דוגמא לעולם – נוכיח שניתן לפעול ביחד למען שלום וסובלנות דתית. הדגל שנניף על הפסגה יהיה של כדור הארץ, וכזה יהיה גם הסמל שיעטר את בגדינו.

מהן מטרותיו המיידיות של הפרוייקט?
לארגן טיפוס בטוח על האברסט.
ללמד אנשים על השונה בין תרבויות ומסורות דתיות בעולם.
לקדם דיאלוג בין אנשים ולהבין שכולנו בעצם בני אדם עם אותן שאיפות וחלומות, וכולנו רוצים להיות נאהבים כמות שהננו.
כמו כן מטרתנו היא למשוך את העולם לתמיכה ושותפות בפרוייקט, אם לא באופן מעשי או כלכלי אזי באופן רוחני במחשבות ובתפילות.
מטרה מיידית נוספת היא לגייס סכום כסף משמעותי לשלושה ארגונים (Art mural project, Porters progress, YUMA).

מי משתתף במשלחת?
המשלחת תכלול שמונה מטפסים כל אחד מדת ולאום אחר. יחד אתם יטפסו גם מנהל הטיפוס, מדריך אחד ואנכי.

מה מקור הרעיון לעשות טיפוס שלום לאברסט?
סיימתי תואר ראשון בדתות ב- UC Berkly וכך נחשפתי לנושא הדתות בעולם ולמורכבותו.
האברסט נמצא כבר הרבה שנים בראשי ושימש לי כמקור השראה. כך יצא שבזמן שטיילתי בלדאק ועמדתי בתצפית על עמק מוקף הרים מושלגים, עלה בדעתי הרעיון לחבר את שניהם על ידי טיפוס למען שלום וסובלנות דתית. אין יותר טבעי מכך שהטיפוס יהיה על ההר הגבוה בעולם באירוע היובל לכיבושו, כאשר תשומת הלב מופנית אליו. שילוב זה נראה לי הזדמנות מצויינת.

מתי נהגה הרעיון?
הרעיון עלה לפני שנה באוקטובר ומאז אני עובד "במשרה מלאה" על מנת להגשימו- רוב הזמן ממשרד זה בקטמנדו.

במה שונה משלחת זו ממשלחת מסחרית רגילה?
דבר ראשון הרעיון הוא דיאלוג. במשלחת מסחרית אתה משלם עבור ההשתתפות, כדי להגיע לפסגה בבטיחות המרבית בעזרת המדריכים של המשלחת. במשלחת שלנו המדריכים הוזמנו והמשלחת משלמת עבורם את כל העלויות הכרוכות בטיפוס. המשלחת אינה למטרת רווח וכל ההכנסות שבאות מממנים נועדו לטיפוס ולצדקה. עקב העלויות הגבוהות אני מעודד את המטפסים להשיג ממנים אישיים - כל אחד ממדינתו הוא - על מנת לעזור במימון המשלחת. לדוגמא ככל שמיכה יוכל להשיג יותר מימון אישי לעצמו ולציוד שלו כך ירדו עלויות אלו מהמימון של המשלחת.

מי הוא מממן המשלחת?
ישנם מספר נותני חסות קטנים כדוגמת JAVA CAFÉ ומספר גופים נוספים בארה"ב אולם הממן הגדול ביותר שהיום חתם על חוזה מימון זו חברת FED-EX. אני מקווה שעכשיו, לאחר חתימה עם חברה גדולה כזו, יצטרפו חברות נוספות. העובדה שחברה כזו מממנת אותנו מעניקה רצינות רבה יותר לפניות שלנו לממנים נוספים. כל חברה שתצטרף תקבל כיסוי תקשורתי נרחב לאורך כל הדרך לפסגה על ידי דיווחים יומיים ברשת, וסרטי וידאו שנצלם בדרך וישודרו בשידור חי. רשתות טלוויזיה מובילות כמו ה-CNN וה-BBC יסקרו את המשלחת וכן גם רשתות רדיו ועוד.

איך בחרת את משתתפי המשלחת?

פרסמתי מודעה ברשת. מכל האנשים שהביעו את רצונם להשתתף בחרתי על-פי שיחה וראיון טלפוניים את המתאימים ביותר "לבילוי" כחודשיים על ההר. כמובן שהתחשבתי בניסיון והישגים אישיים של המועמדים. בחלק מהמקרים היו שיקולים "פוליטיים". למשל היו לי 100 מועמדים נוצריים מאירופה אבל רציתי משתתפת (בחורה) מיבשת אחרת. לכן נבחרה בחורה מקולומביה.

איך מיכה נבחר?
באותה הדרך. התרשמתי ממנו בשיחה ובראיון הטלפוניים והוא נראה לי כבחירה טובה. אני בטוח שנסתדר היטב.

במה כרוך אירגון משלחת כזו?
ארגון משלחת כזו דורש המון המון עבודת ניירת, מכתבים וטלפונים. זה לא פשוט לתקשר בין 4 יבשות. הקטע הקשה ביותר - שבו מושקעים רוב הזמן והאנרגיה - הוא השגת המימון. רוב הזמן אני עוסק בהפצת פליירים, בניית אתר ברשת ומאות שיחות עם אנשים. קל מאוד למצוא ולבזבז כסף על מלחמות אבל לפרוייקטים עם כוונה טובה קשה מאוד להשיג כסף.

מיהו מוביל המשלחת ומהם תפקידיו?
אני מוביל המשלחת ומארגנה. אולם אני מודע לכך שאני לא המטפס הטוב ביותר במשלחת. מטרתי שהמשלחת תצליח, כך שאם הכי טוב יהיה למשלחת שלאנס יישאר כל הזמן במחנה הבסיס, אני אשאר שם ולא אטפס על ההר. אני הרוח החיה ואני אדאג שהכל יעבוד כמתוכנן אך זה לא אומר שדווקא אני אגיע לפסגה.

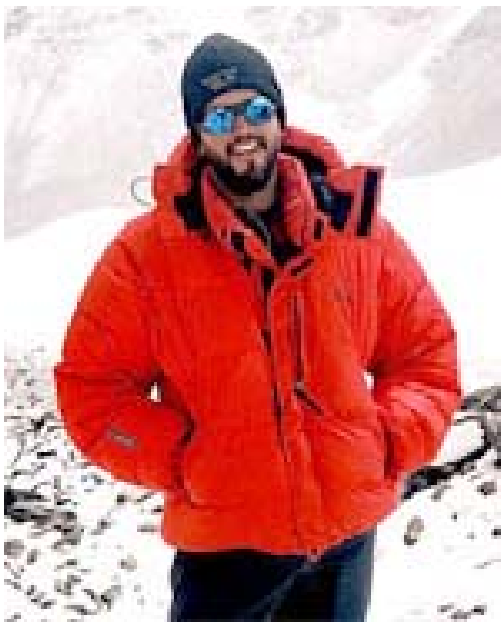
איזה ניסיון יש לך בהרים גבוהים?
אין לי הרבה ניסיון. טיפסתי מספר פסגות בגובה 6000 מטר בלאדק ואלברוס. הנקודה הכי גבוהה שהייתי בה הייתה מחנה הבסיס המתקדם של האברסט בצד הטיבטי (6400 מטר).

עקב חוסר ניסיונך היחסי בהרים גבוהים מי יהיה הסמכות בנושא הטיפוס, האיקלום והתנועה על ההר?
Ang Rita שהוא אחד המטפסים במשלחת והגיע לפסגה כבר עשר פעמים ללא שימוש בחמצן. הוא מנהל הטיפוס (הסירדר) והוא זה שיקבע איך מטפסים.

מהו מסלול ההעפלה?
עדיין לא הוחלט סופית. הוא ייקבע בימים הקרובים. כנראה שזה יהיה מהצד הטיבטי הואיל וזול ב-100,000 דולר לטפס משם.

האם ההעפלה הסופית תתבצע עם בלוני חמצן?
כן. כל המשתתפים ישתמשו בחמצן.

מה שונה הצד הטיבטי מהצד הנפאלי?
בצד הטיבטי לא צריך לעבור את מפל הקרח של קרחון הקומבו, שהוא אחד הקטעים המסובכים והמסוכנים ביותר לאורך המסלול. יש כביש לרכב עד מחנה הבסיס והעלייה עד 6400 מטר היא בשביל הליכה (היא גם ארוכה יותר מאשר בצד הנפאלי). הטיפוס לפסגה מהשלוחה הצפון מזרחית קשה יותר ודורש קצת יותר טיפוס טכני לעומת הצד הנפאלי. השנה באופן כללי מזג האוויר גרוע מאוד באזור האוורסט, יש שלג רב, רוחות נוראיות וקר. לכן עד עתה (19.5) לא העפיל אף אחד לפסגה למרות שכבר מאוחר יחסית לעונה. אני מקווה שבסתיו זה יהיה שונה.

לאנס טרומבול, לאדק, 2002

למה בחרת כמועד יציאת המשלחת את הסתיו ולא כרוב המשלחות את האביב?
עתה יש באוורסט 45 משלחות, 22 בצד הנפאלי ו- 23 בצד הטיבטי. פרט לכך שיש בכך סיכון שמספר רב כל כך של אנשים רוצים להגיע לפסגה כמעט באותו הזמן, יש לקחת בחשבון את החשיפה התקשורתית. אם היינו מטפסים עכשיו היינו נבלעים בהמולה התקשורתית. בסתיו יש כשתיים שלוש משלחות ואנחנו נהייה המשלחת הגדולה והמתוקשרת ביותר. כיוון שעל מנת להגשים את מטרות הפרוייקט אנו רוצים מקסימום חשיפה זהו הזמן הטוב ביותר.

מהו לפי דעתך הקושי העיקרי בטיפוס?
הקושי אינו בטיפוס עצמו אלא בהשגת המימון להוציא אותו אל הפועל.

כיצד ישתפו פעולה מטפסים רבים כל כך מתרבויות שונות כל כך ואיך הם יסתדרו על ההר?
משיחות שהיו לי עם כל אחד מהם נראה לי שהם יסתדרו מצוין ביניהם למרות השוני הרב. זוג מטפסים שמאוד היה לי חשוב שישתתפו הם המטפס ההינדי מהודו והמטפס המוסלמי מפקיסטן. בגלל הסכסוך בין המדינות שלהם נראה לי שתהיה זו דוגמא מצוינת לכך שניתן לעבוד ביחד ושכולנו בסופו של דבר אותם בני אדם.

חדשות טיפוס!!!

מה נשתנה בעולם הטיפוס המקומי?

כתבה: רתם יעקובס

יש לנו אלופת אירופה!!!

ב-1/6-31/5 התקיימה אליפות אירופה לילדים ולנוער בארקו שבאיטליה ובה ייצגה אותנו בכבוד רב נבחרת ישראל לנוער, שתפסה חלק נכבד מהמקומות הראשונים.
הנבחרת אומנה ע"י יאיר קופרשטיין ויובל המבורג במשך החודשים האחרונים. הילדים הפגינו רצינות, נחישות והתמדה רבה באימונים והגיעו לתוצאות מרשימות ביותר, אף על פי שלרובם זוהי התחרות הבינלאומית הראשונה.
בנות גילאי 10-11: מקום 1. נוי מגן, 2. דניאל קוניק, 8. אמור פז
בנים גילאי 10-11: מקום 3. יניב הכט, 7. אדם סולד, 11. תום שנאורסון
בנות גילאי 13-14: מקום 28.אניה לויאנט, 29. אור גרנות
בנים גילאי 13-14: מקום 28.אמיר מזין, 33. דור קמינסקי, 34. אלון ריינר
בנים גילאי 17-18: מקום 23. גיל אברבוך
אנו מאחלים הרבה מזל טוב לזוכים ובהצלחה בהמשך.

רתם יעקובס, king spub, 5.11c, קלארק קניון

אליפות ישראל

אליפות ישראל בטיפוס ספורטיבי התקיימה ב- 16-17/5/03 בקיר איילת בקרית אונו. בתחרות השתתפו כ- 80 מתחרים מכל הארץ.
המסלולים בתחרות נבנו ע"י איאן ויקרס מאנגליה שהיה אלוף העולם ב-1998 והינו בונה מסלולים ברמה עולמית, ויקרס יהיה בונה המסלולים הראשי באליפות העולם שתתקיים בשאמוני שבצרפת בחודש יולי השנה.
התחרות סוקרה ע"י התכניתG10 של ערוץ 10 ושודרה לפני מספר ימים.
לגמר עלו חמשת המתחרים המובילים מכל קטגוריה ושלושת הראשונים זכו בפרסים יקרי ערך.
שמות הזוכים:
קטנטנים: 1.אלעד קוניק 2. עומר מידר 3.אור פישר
בנות גילאי 8-11: 1. אמור פז 2. עדי בוכמן 3. דניאל קוניק
בנים גילאי 8-11: 1. גדי אנגלסמן 2.אדם סולד 3.יניב הכט
בנות גילאי12-15: 1. אניה לויאנט 2. ניצן בשן 3. אור גרנות
בנים גילאי 12-15: 1. אמיר מזין 2. דור קמינסקי 3. אלון ריינר
בנים גילאי 16-19: 1.רותם גירון 2. גיל אברבוך 3. יובל פרידמן
בוגרות גילאי 20 ומעלה: 1. רתם יעקבס 2. ג'ניה בריחוביץ 3. תמר גולדמן
בוגרים גילאי 20 ומעלה: 1. גילי טנא 2. ג'ניה פפיר 3. דימה סטרוגנוב
בנוסף התקיימה תחרות טיפוס מהיר (SPEED CLIMBING) שבה זכו ג'ניה בריחוביץ ועירא רביד.
בגביע הנודד (הניקוד הקבוצתי) של אליפות הארץ זכה פעם נוספת קיר איילת.

מצוק היונים – אתר חדש!!!

אתר חדש נפתח באזור כרמיאל ובו מבולטים כבר 17 מסלולים יפיפיים. חלקם קלים, חלקם קשים יותר וחלקם קשים נורא. גובה המסלולים נע בין 8-15 מטרים. חלק קטן מהמסלולים מוצל במשך כל שעות היום אך שעות הטיפוס המומלצות לעונת הקיץ הן שעות הצהרים המאוחרות והלאה.

רצינו להודות לחברינו המבלטים: פליקס, עופר, מקס, אורן ושמעון שעבדו קשה מאד בכדי שכולנו נוכל לטפס.

קיר אשדוד

בקרוב מאד יפתח קיר טיפוס מלאכותי נוסף בארץ ישראל. הקיר נמצא בקניון סי-מול באשדוד. הקיר נבנה ע"י חברת RST מבולגריה וגובהו 17.5 מטרים.בנוסף נמצא במקום חדר בולדרינג גדול!!!

פרטים נוספים ניתן לקבל בקיר איילת בקרית אונו.

העתיד הקרוב

בתאריכים 3-4/7 תתקיים אליפות ישראל בקיר עולימפוס שבספורטק בת"א. פרטים ניתן לקבל בקירות.

בתאריכים 10-14/7 תתקיים אליפות העולם לבוגרים בשאמוני צרפת וגם שם יהיה לנו ייצוג ישראלי.

ראיון עם מיכה יניב

ראיין: יותם אורחן

מיכה יניב עולה מדרגות עם נעלי פלסטיק ותיק משקולות, מתאמן יומם ולילה בכדי שברגע האמת הוא יהיה מספיק חזק. חזק למה? בכדי לטפס את האברסט ללא חמצן. כתבנו פגש אותו לאחר אימון מפרך בחדרו באוניברסיטה העברית.

מתי שמעת על האברסט לראשונה? ומתי שמעת על הפרוייקט?

בגיל 4 קראתי בספר. זה נשאר מאוד מרוחק ואז גם לא טיפסתי. התחלתי לטפס באמצע הצבא אולם לא חיפשתי משלחות באופן פעיל. לפני כמה חודשים קיבלתי מכתב ברשת שכותרתו climb Everest for free. אחרי כחודש של התלבטות החלטתי לשלוח בקשה, קורות חיים, ניסיון בטיפוס וכ"ו. תוך יום קיבלתי תשובה שזה נשמע טוב ולאנס (מארגן המשלחת) רוצה לראיין אותי בטלפון, דיברנו אחרי כמה ימים ואח"כ הוא קיבל אותי בתור חבר למשלחת. מאוד הפתיע אותי כמה פשוט היה להתקבל למשלחת הזו. חשבתי שיהיו הרבה פונים ותהיה התלבטות ארוכה אך הופתעתי. זה גם תומך בתחושה שלי לגבי החיים, הדברים צריכים לבוא בקלות ולבד (זה כנראה לא ילך אם אתה רוצה להיות מיליונר אולם כאן זה עבד) ואני מאוד מרוצה מזה.

איך אתה מתכונן לטיפוס?

אני בתוכנית אימונים שהיא במקור כזו שחברות מסחריות נותנות ללקוחותיהם. אני נכנסתי לתוכנית באמצע וקצת עיביתי אותה. חברים אמרו לי שלא אעמוד בזה אבל כרגע אני מצליח. יש מספר סוגי אימונים: **אני עולה מדרגות עם נעלי פלסטיק ותיק על הגב כשלוש שעות ו- 1000/1200 מטר אנכי ובנוסף רוכב על אופניים כשעה.** את זה עשיתי פעמיים בשבוע בחודש הראשון, שלוש פעמים בחודש השני וארבע בחודש השלישי. אני עושה אימון אינטרוולים של שעה וחצי שכולל ריצת חימום, אינטרוולים של שתי דקות בעלייה ודקה ירידה וריצת שחרור, זה אימון קצר ואינטנסיבי. אימון ספינינג פעם בשבוע. אימוני משקולות ארבע חמש פעמים בשבוע, וכן שכיבות סמיכה, בטן וחיזוק רגליים. פרט לכך יש אימון אופניים של שלוש וחצי שעות. כל יום יש אימון, כשאימון קל בא יום אחרי אימון קשה.

יש לי יועץ ומאמן אישי בוינגייט, יאיר קרני. נפגשתי אתו עם תוצאות של בדיקות דם כך שיוכל להמליץ לי איך לאזן את התזונה שלי והוא עבר על כל משטר האימונים שלי וייעץ לי להוסיף למשל את אימוני האינטרוולים.

בחודש האחרון אני אהיה במחנה טיפוס של שבועיים באלפים (לא בטיבט כי אני רוצה להעדר לפחות זמן מהבית ואני רוצה לנוח ולהשמין קצת לפני המשלחת). שבוע וחצי זה מספיק כדי להתאקלם לגובה בצרפת ואני רוצה לעשות דברים ארוכים של סבולת לב ריאה. בסוף התוכנית לעלות למון-בלאן בצד אחד ולרדת בצד שני.

מה נורית ויערה חושבות על הטיפוס?

יערה לא מבינה על מה מדובר, חוץ מכך שאבא הולך לטפס על הרים גבוהים. נורית מודאגת ומפחדת אבל מבינה שזה עיסוק החיים שלי והדבר המרכזי בחיי ולכן היא מאוד תומכת. היא רק מטילה וטו על כך שאטפס את ה-K2 . בקשר ליערה אני מודה לכך שבחודשיים שהעדר היא תתפתח מאוד ואני אפספס את זה. אבל כמה ילדים יכולים להגיד שאבא שלהם ניסה לטפס על האברסט (שלא לדבר על הצליח) ולפי דעתי יש לזה ערך.

כמה עולה משלחת טיפוס כזו?

זה עסק די יקר. רק הרשיונות לעלייה על ההר עולים כ - 10,000 דולר למטפס. בנוסף יש את עלות הלוגיסטיקה, הציוד למחנה: אוהלים וכדומה, ותחשוב שיש חמישה או שישה מחנות שעומדים בו זמנית, ציוד לבישול בגובה, חבלים, ציוד טכני לטיפוס ואיבטוח, בלוני חמצן וכדומה, ובסוף יש את הציוד האישי: שק שינה שמתאים ללילה בטמפרטורה של עד 40 מעלות, חליפה מפוך, חליפה מגורטקס, בגדים תחתונים תרמיים, נעליים מיוחדות (שונות מהסוג המשמש לטיפוס באלפים למשל), גרזינים וקרמפונים וכמובן כרטיס טיסה לנפאל ובחזרה. בנוסף אני מתכוון להביא ציוד אלקטרוני שיאפשר לי לשלוח תמונות ודיווחים בזמן אמת לאתר המועדון או לעיתונים שונים, הכולל מצלמות סטילס ווידיאו דיגיטליות, מחשב נייד וטלפון לווייני, אשר יוכל לשמש את המשלחת גם בעיתות חירום. רק העלות של הציוד האישי שלי, לא כולל ציוד המשלחת, מגיעה לכ - 15,000 דולר.

ואיך מממנים כזה דבר?

כמובן שאני אישית לא מסוגל לממן את כל ההוצאות, במיוחד אם לוקחים בחשבון שאני מפסיד בטיפוס ובאימונים בין חודשיים לשלושה של עבודה, בהם אני לא מפרנס את משפחתי.

את ההוצאות הגדולות של המשלחת - כל הלוגיסטיקה והציוד של המחנות - מממנים ספונסורים שונים. את היתרי העלייה להר תרמה קרן ההימלאיה ולהוצאות שלי אני מחפש כרגע מממנים: חלק נכבד מההוצאות מממנת חברת ג'קאדה (JACADA), שהיא חברת היי-טק ישראלית שעוסקת בפתרונות אינטרנט למחשבים גדולים. בנוסף אני במגעים עם לפידות, היבואן של ציוד טיפוס (Petzl, Charler Moser, MSR, Lowe Alpine ועוד) שמעוניין לספק לי את הציוד האישי, וכן עם חברות תקשורת ואלקטרוניקה, בשביל הציוד האלקטרוני. אני מקווה שעיתונים וירחונים יהיו גם מעוניינים בדיווחים מהארוע הזה, ויעזרו לי לכסות את יתרת ההוצאות.

על אלו הרים גבוהים טיפסת בחייך?

פעם ראשונה שטיפתי הרים היה ב-1991 על הר בשוויץ אלטשהורן, מאוד קל. טיפסתי עם בחור אמריקאי שהיה מטפס ברמה שלא נראתה בארץ הרבה זמן. הוא גר שנתיים באלסקה וטיפס, ניסיונו באלפינזם הוא מרחק שנות אור מאתנו. זו היתה נסיעה משמעותית כיוון שפעם ראשונה הייתי על שלג ואף נפלתי לתוך קרווס ענק ובהר השני שטיפסנו, שהיה טיפוס סלע רב הזמן, נתקענו בגלישה בלילה וזה היה הביווי הלא מתוכנן הראשון שלי. הטיול הזה עיצב את כל תפיסתי. אח"כ טיפסתי בצרפת דברים קטנים וב-1996 שאלו אותי אם אני רוצה להשתתף במשלחת ש CAMP OUT וגופים נוספים מממנים לטפס את ה-Alpamayo וה- Huaskaran בפרו. היינו אני ושלושה צ'כים. נסענו וטיפסנו הר נמוך ליד פיסקו, לא הגענו לפסגה. לי היה מחלת גבהים וכאב ראש נוראי וסופה שנכנסה הצילה אותי כי נאלצנו לרדת. ב- Alpamayo (5964 מטר) שהוא הר שאין עליו מסלול שאינו טכני טיפסנו את אחד מהמסלולים שקלים יחסית. עולים בתוך קולואר של קרח מהמחנה לפני הפסגה, 700 מטר אנכית מהפסגה. **הטיפוס הוא קרח טכני מ- 55 מעלות ומעלה וה- 40 מטר האחרונים היו מאוד טכניים עם bridging, undercling עם הגרזינים והכל... בסולו.** זה היה אחד הדברים המפחידים ביותר שעשיתי אבל אח"כ הרגשתי שאני יכול לטפס הרים. הרגשתי ביטחון על הקרח. טיפסנו בסולו כי זה היה הכי מהר ואחרת לא היינו יכולים לסיים את המסלול ביום.

ההר האחרון היה לא קשה. בשני האחרונים הרגשתי טוב וחזק מבחינה גופנית. אח"כ טיפסתי מספר מסלולים מכובדים בצרפת ובעיקר מפלי קרח ארוכים (200 מטר) וטכניים (רמה 6). קרח אני מטפס טוב. נקודת התורפה שגיליתי בטיפוס האלפיני שלי היא רמת הסקי הנמוכה ולכן בשנים האחרונות אני מנסה לעשות סקי עם תיק בכל הזדמנות כולל טיפוס פסגות וירידה מפסגות עם סקי.

איך אתה מרגיש יחסית למטפסים האחרים במשלחת?

נראה לי שאני די יציב הן מבחינת הניסיון והן מבחינת ההישגים. אמנם יש שניים שכנראה מאוקלמים טוב יותר כי הם גרים גבוה אבל אחרי שבוע זה מתאזן.

מה כל כך מושך בהרים גבוהים? האתגר, הסכנה ?

הסכנות לא מושכות, אלה מגבילות. היום אני רוצה לחשוב שאני יודע איפה הגבול שלי ולא עושה דברים מסוכנים מידי. יש כמובן סכנות שהן חלק בלתי נפרד מטיפוס הרים כמו מפולות, מזג האוויר וכ"ו.

לא דבר ספציפי מושך אותי, יש כאלה שטוענים שבפסגה הם מרגישים שניצחו את ההר – מעין הרגשת כוח. אני מרגיש הכרת תודה להר שנתן לי לטפס עליו ולתקוע בו גרזנים וקרמפונים ואם ההר לא נתן אז אפשר לחזור עוד שנה ולנסות מחדש. **אלכס לאו ז"ל אמר פעם שמטפס טוב צריך לדעת מתי להסתובב ולרדת כי ההר יישאר שם אז פשוט תחזור בפעם אחרת ואם תנסה לטפס במזג אוויר גרוע, אתה לא תישאר לפעם אחרת.**

מה החלק שהכי מפחיד אותך בטיפוס על האברסט?

אף פעם לא התקרבתי לגובה שכזה. אני לא יודע איך אגיב, אני מאמין שבסדר על פי ניסיון עבר, אבל לך תדע.

והכישלון?

הכישלון לא כל כך מפחיד, אך הסכנות שבאות יחד עם הטיפוס הם גדולות מאוד. אני מקווה שהניסיון שלי יחד עם הניסיון של ראש המשלחת הם מספיקים לדעת מתי להסתובב.

אתה לא מפחד מאובדן כושר שיפוט, שקורה הרבה בגבהים אלו?

אני יודע שמכשולים מנטליים כאלה קיימים ואני מקווה שאוכל להתמודד עם זה.

האם אתה מתכוון להשתמש בבלוני חמצן?
אני רוצה לטפס בלי חמצן אבל אני לא יודע אם אני יכול. אני רוצה לראות איך ארגיש. אני חושב שאני צריך ללמוד על נושא זה עוד. אבל חבר אמר לי שהיה בגובה 8000 מטר בלי חמצן, הרגיש טוב והתכוון להמשיך בלי חמצן. אני לא יודע אם אני אשתמש בחמצן, אבל אם ארגיש טוב, חזק ויציב אני לא פוסל את האפשרות. זה צריך להיות סגור עם ראש המשלחת. אולי פה המקום לצטט את **ריינולד מסנר שאמר שכשעמד על פסגת האברסט לאחר שטיפס לראשונה ללא חמצן שהוא היה רק ריאה, לא שרירים לא מוח - רק ריאה.**

האם אתה לא חושש לטפס עם אנשים זרים שזו פעם ראשונה שתפגוש אותם ועוד על הר כזה?
כבר עשיתי את זה בפרו. אנחנו מדברים ברשת ומתכתבים ויהיה לנו כשבוע בקטמנדו להתגבש כך שאני מקווה שנסתדר.

בשנים האחרונות האברסט התפרסם גם באירועים בהם מטפסים המשיכו לפסגה ואח"כ ירדו למטה כשבצדי המסלול שכבו מטפסים אחרים שזקוקים לעזרה והם לא נקפו אצבע על מנת לעזור להם, ואלו האחרונים מתו. האם בהקשר זה של טיפוס עם אנשים זרים זה מטריד אותך?
יותר ממטריד, מטרידים אותי אלו שיכולים היו לעזור ולא עשו זאת. לי יש החלטה עם עצמי שאני לא רוצה להיות כזה. **ההרגשה שלי מבחינה אנושית יותר חשובה מלהגיע לפסגה.** לפחות כרגע אני לא רוצה להגיע למצב כזה. בקו המנחה של המשלחת, מקימה ומנהיגה דורש מכולם לקבל את הכלל שאומר שהמשלחת מטפסת כקבוצה ולא כאוסף של בודדים ולא משנה מה יקרה. אני מקבל זאת לחלוטין, שלם עם זה ומוכן להרחיב את זה שאם מישהו צריך עזרה בהרים ואתה יכול לעזור **אתה חייב** לעזור לו גם אם אינך מכיר אותו.

אם היו נותנים לך את האופציה לבחור עם מי אתה רוצה לטפס את האברסט, את מי היית בוחר?
לא יודע, אין לי תשובה.....

הסטוריה של הר

כתב : יותם אורחן

האברסט אינו נחשב להר קשה לטיפוס בקרב מטפסים רבים. אינו יפה במיוחד לעומת אחרים אך אין אחד שמושך יותר תשומת לב ממנו. מדוע? הכל התחיל רק לפני 151 שנה.

מאז ניסו לטפס אותו 14 פעמים ללא הצלחה ו- 24 בני אדם נהרגו לפני ש- Hillary ו-Norgay עמדו על הפסגה.

היום יש פקקי תנועה בדרך לפסגה וזרם האנשים והדולרים שזורמים לנפאל רק מתגבר.

פרטי האירוע אינם ברורים עד סופם וחלקם גולשים לכוון האגדה אולם...

ב- 1852 נכנס פקיד בלשכת החברה הטריגונומטרית הגדולה של הודו בריצה למשרדו של הסוקר הראשי והכריז שהחשב הבנגלי Radhanath Sikhdar גילה את ההר הגבוה בעולם, ושמו פסגה XV. החישוב נעשה בסקר שנערך שלוש שנים קודם לכן (לא רק במועדון האלפיני עובר זמן רב כדי לעשות משהו פשוט). עד אותו הזמן נחשב הר אחר , ה- Kachenjunga (8598 מטר) לגבוה בעולם. אף אחד לא ייחס חשיבות לגבעה הגבוהה שנשקפה ממורדות ההימליה. החשב קבע שגובהו של הגבעה 8848 מטר. כיוון שבלתי נסבל היה שלהר הגבוה בעולם יקראו פסגה XV, החל מיד חיפוש שם נאות. מערביים שעבדו בנפאל והודו דיווחו על מספר שמות שונים וב- 1962 החברה הגיאוגרפית המלכותית החליטה לקרוא להר בשמו הנפאלי Gaurisanka. הסוקר הראשי של הודו פתח במסע שכנוע כדי לקרוא להר על שם הסוקר שערך את הסקר ב-,1949 הלא הוא Sir George Everest. אולם רק לאחר שלא הצליחו לוודא שאכן Gaurisanka הוא שמו הנפאלי של ההר (ואכן ב- 1902 נמצא ש- Gaurisanka הוא הר שמרוחק 50 ק"מ בלבד מהאברסט) הוחלט ב-1965 לקרוא להר אברסט. הנפאלים מצדם לא היו להוטים למצוא להר שם ורק בשנת 1956 הומצא לו שם נפאלי Sagarmatha (אלת השמיים).

אחרי שהוכרז כהר הגבוה ביותר היה זה רק עניין של זמן עד שכמה משוגעים יחליטו שחייבים, אבל פשוט חייבים, לטפס עליו. כיבוש הקוטב השלישי קראו לו. ידרשו חייהם של עשרים וארבעה בני אדם, חמש עשרה משלחות ו- 101 שנים עד לכיבושו ב- 1953.

הבריטים ראו בו טריטוריה לאומית ומשנת 1921 שלחו את טובי מטפסיהם על מנת לנסות ולכבוש את ההר. אבל ההר שימש גם מטרה לחולמים שונים ומגוונים. משלחת בריטית ראשונה מיפתה את האיזור ו - George Mallory קבע שההר בלתי ניתן לטיפוס מצידו הנפאלי. כל המשלחות מאז ועד 1950 ניסו לטפס על ההר מצדו הצפוני הטיבטי. ב- 1922 הגיעה משלחת נוספת לגובה 8320 מטר לפני שפנתה לאחור. מפולת שלג קברה למוות שבעה שרפות מאותה המשלחת. ב- 1924, במשלחת שהפכה לאגדה - הגיע Edward Felix Norton ל- 8550 מטר לפני שנאלץ לחזור, עקב תשישות ועיוורון שלג. יומיים אח"כ ב- 8 ביוני נראו George Mallory ו- Andrew Irvine צועדים לעבר הפסגה בצעד בטוח ואז העננים סגרו עליהם והם לא נראו יותר בחיים. ב- 1999 מצאה משלחת חיפושים את גופתו של Mallory בגובה 8160 מטר אך המצלמה אשר ייתכן שתיעדה את ההגעה לפסגה, לא נמצאה. חידה זו תישאר כנראה לעד.

ב- 1933 הגיעה משלחת בריטית ל- 8570 מטר ונסוגה. שנה אחר כך ניסה בחור תמהוני - לא ברור אם אמיץ לב או טיפש - לכבוש את ההר בצורה יוצאת דופן. תוכניתו הייתה לטוס במטוס אולטרה-לייט להר, להתרסק ריסוק מכוון ו"עדין" על הצלע, ולהמשיך ולטפס לפסגה משם. הוא הגיע להודו בטיסה מאנגליה ושם לא קיבל אישור להמריא לנפאל ולטיבט. לכן התגנב לטיבט מחופש לנזיר בודהיסטי כאשר הוא צם כדי לחזק את גופו ורוחו. גופתו נמצאה בתחתית השלוחה הצפונית בגובה 6500 מטר. ב- 1935 סבל נפאלי עלום שם השתתף במשלחת, שאחד מגדולי המטפסים הבריטים באותה תקופה - Eric Shipton הובילה. שמו של הסבל היה Tenzing Norgay. היה זה ניסיונו הראשון שבו הוא נכבש בכישוף האברסט. הוא עתיד להשתתף בעוד שלוש

משלחות עד שיצליח לעמוד על הפסגה. ב- 1947 בחור קנדי - Earl Denman- ניסה לטפס על ההר מחופש לנזיר בודהיסטי. למרות שלא היה לו כל ניסיון קודם בטיפוס הוא הגיע לגובה 7000 מטר לפני שנסוג. Tenzing Norgay ,שהתגנב יחד עם הקנדי טען, שלא ראה מאודו בחור כה חזק שניסה לטפס, וידע גם מתי לסגת מבלי למות. אחרי מלחמת העולם השנייה והתמוטטות האימפריה הבריטית נסגרו שערי נפאל וטיבט לטיפוס. אולם בשנת 1951, עם כיבוש טיבט ע"י סין חיפשו הנפאלים בעלי ברית חזקים ולכן פתחו את פסגות ההימליה לטיפוס מדרום. ב- 1951 הוביל Shipton משלחת שטיפסה דרך מפל הקרח של הקומבו וקבעה שהאברסט ניתן לטיפוס מדרום. במשלחת זו השתתף כוורן מניו זילנד בשם Edmund Hillary. ב- 1952 היו אלו דווקא השוויצרים (יחד עם Tenzing Norgay), שבניסיונם הראשון הגיעו לגובה 8600 מטר. ואז הבינו הבריטים שאם לא יפעלו מייד עכשיו יאבדו את הבכורה.
ב-1953 אירגן John Hunt משלחת בסדר ומשמעת צבאית. ב- 28 במאי בגובה 8370 אכלו Hillary ו- Norgay מרק אטריות והתכוננו לבלות את הלילה ללא שינה רבה על משטח קטן שנחצב בקרח. בבוקר למחרת, ב- 6:30, הם נעו לכיוון הפסגה. כבר בתחילה הם נתקלו בקיר שלג שסובב לאחור משלחות רבות אך אחרי דיון החליטו להמר ולטפס. אחר כך הגיעו למעין ארובה אנכית של קרח וסלע בגובה של כ- 15 מטר. הילרי החל לטפס בעודו דוחק ודוחף את גופו מעלה וטנזינג מזין את החבל באבטוח. אחרי שהצליח להגיע ללא נשימה לקצה הארובה (שאח"כ נקראה Hillary Step) משך והעלה את טנזינג אחריו. בשעה 11:30 עשו שניהם את הצעדים האחרונים ועמדו על פסגת ההר הגבוה בעולם, המקום הקרוב ביותר לגן עדן שניתן להגיע אליו ברגל (אם כי הדרך אליו מזכירה יותר גהינום). האברסט נכבש.
משלחות נוספות רבות באו בעקבות המשלחת הזו. עד סוף שנת 2002 (אין נתונים סופיים על שנת 2003) העפילו 1648 איש לפסגה וקיפחו את חייהם 175 איש בניסיון להגיע אליה.
ב- 1960 פתחו הסינים את המסלול על השלוחה הצפון מזרחית מטיבט.
ב- 1963 Willi Unsoeld ו - Tom Hornbein טיפסו על ההר דרך השלוחה המערבית - טיפוס טכני ומסובך הנחשב קשה הרבה יותר משני המסלולים הקודמים שטופסו. בשלב מסוים הם הבינו שאין סיכוי שיצליחו לרדת בשלום בדרך שבה עלו. לכן החליטו לרדת מצדו השני של ההר במסלול ה"רגיל" בשלוחה הדרום מזרחית. אולם עקב השעה המאוחרת הם נאלצו לעבור לילה בגובה 8550 מטר. הביווי הגבוה ביותר בהיסטוריה. הם נשארו לספר את הסיפור (עם כמה אצבעות חסרות). ב- 1975 טיפסה על ההר אישה ראשונה Junko Tabei. וב- 1978 Reinhold Messner - שהוא אולי גדול המטפסים של כל הזמנים - וחברו Peter Habeler. הם טיפסו על ההר לראשונה ללא בלוני חמצן. רבים מבני שבט השרפה, שבמשך השנים טענו שאדם מערבי לא יכול לטפס על ההר ללא חמצן, הסבירו זאת ע"י הטענה שהם הסתירו בלוני חמצן קטנים מתחת לחליפותיהם. אולם המילה האחרונה ניתנה ל-Messner ששנתיים אח"כ טיפס ללא חמצן לבדו על ההר מצדו הטיבטי.
ב- 1983 טופס לראשונה המסלול הקשה ביותר שעולה לפסגה, קו ישר כמו סרגל שעולה על קיר קרח וסלע אנכי בגובה 1500 מטר, בצדו המזרחי של ההר (Kangshung Face).

מאמצע שנות השמונים האברסט הפך לכר נרחב למשלחות מסחריות שבעזרת צוות שרפות ומספר מדריכים מנוסים מצליחות להביא מטפסים חסרי ניסיון יחסית לפסגה. אם בעבר לקבל הזמנה להצטרף למשלחת לאברסט היה דבר שיש עמו כבוד רב והכרה ביכולת המקצועית של המטפס, עתה התחיל הכסף לשחק וחברות מציעות את שרותיהן לכל מי שמשלם.

ב- 1992 טיפס ישראלי את האברסט דרך השלוחה הדרום מזרחית. דורון אראל היה הישראלי הראשון שעמד על גג העולם בשעה 10:30 בבוקר.

בעשור האחרון האברסט מתפרסם בעיקר בעקבות הטרגדיות שמתרחשות עליו. ב- 1996 נתקעו שתי משלחות שמוביליהן הם מטובי המטפסים בעולם, בפקק לקראת הפסגה. הפקק גרם לאי עמידה בלוחות הזמנים, הלחץ להגיע לפסגה היה גדול, וחמישה מטפסים שלא הסתובבו בזמן מצאו את מותם על ההר ביום אחד בגלל סופה שגרתית למדי.

יום אחר כך נשארו שלושה מטפסים הודים לגווע בצדו הטיבטי של ההר על השלוחה הצפונית בגובה 8300 מטר. במקום היו מטפסים אחרים שיכלו להגיש להם עזרה אבל לא עשו זאת כי "אנחנו לא מכירים אותם, הם נראו לנו מסוכנים". אירועים אלו העלו שאלות אתיות רבות בנוגע למשלחות המסחריות.

דורון אראל על פסגת האלברוס

ראיון עם דורון אראל

הישראלי היחיד שבדק
איך נראה גג העולם

ראיין: יותם אורחן

פגשתי את דורון בביתו בגבעת נילי. דורון הוא אחד המטפסים שטיפסו קצת יותר מהר אחד או שניים ואולי היחידי שהצליח להפוך את התחביב למקצוע. הוא הוביל משלחת ישראלית ראשונה ויחידה ל-Makalu II, ועדיין הישראלי היחידי שעמד על גג העולם. השיחה התפתחה ולהלן הראיון שעוסק באברסט ובדעות על טיפוס הרים בכלל בארץ ובעולם.

מתי טיפסת על האברסט?

בגיל 33, 1992 במשלחת בינלאומית שארגנו Rob Hallז"ל ו-Gary Ball ז"ל מניו-זילנד. 92 היתה שנה בה החלו המשלחות המסחריות לתפוס תנופה וזו הפעם השלישית ששני אלו ארגנו משלחת כדי שזו תממן להם את הטיפוס. הם שלחו מכתבים לכל המועדונים האלפינים בארצות שמהן עדיין לא הגיע אף מטפס לא לפסגה. כיוון שאני הייתי אז אחד היחידים שהתעסק בטיפוס אלפיני (בעיקר אחרי שכמה מטפסים ישראלים מרכזיים נהרגו ב- 90 בפמיר) נסעתי.

ידוע שהדבר הקשה ביותר זה השגת המימון לשיגעון, מי מימן את השתתפותך וכיצד השגת את המימון?

ידיעות אחרונות הסכים לממן אחרי שרצתי אחריהם לא מעט וכתבתי שלוש כתבות לשבעה ימים על הטיפוס.

כמה זמן ארך הטיפוס?

40 יום מן ההגעה למחנה הבסיס ועד הפסגה, עם עליות וירידות. היינו אמורים לעשות זאת בקצת פחות. בסיבוב הרביעי, כשהיינו אמורים ללכת עד הפסגה, הגענו רק למחנה השני (בסיבוב הקודם כבר הגענו למחנה השלישי ב- 7300 מטר). בגלל סופה שתפסה אותנו וגרמה למותם של שני מטפסים הודים במשלחת אחרת החלטנו לרדת ולנסות פעם נוספת.

האם השתמשת בחמצן ? מאיזה שלב?

מן המחנה האחרון טיפסתי עם חמצן. היה חמצן ללילה, ליום הפסגה ומה שנשאר לירידה. טיפסתי 9.5 שעות לפסגה והגעתי ב- 10:30. שעה למעלה ו-4 שעות למטה למחנה הרביעי.

מה היה הדבר הכי קשה בטיפוס?

להחליט לצאת. הסטטיסטיקות, אז, היו ששישית ממי שעולה לא יורד. לכן ההחלטה לצאת הייתה קשה למרות שהיה זה חלום שרדפתי אחריו כל השנים.

האם זה לא מחרפן לקום כל בוקר ולראות את אותו נוף חודשיים ? ולעלות ולרדת איזה 18 פעם את אותו דבר?

אתה צריך לבוא מוכן לזה נפשית. ידעתי מה פירוש לטפס על הרים גבוהים ובשנים שקדמו טיפסתי הרבה, הרבה מאוד. לכן זה *היה לי ברור. אני חושב שבאתי מוכן נפשית הרבה יותר טוב מפיזית לטיפוס.*

היה רגע משבר כשתפסה אותנו הסופה בניסיון הראשון להגיע לפסגה ונאלצנו לרדת. אחרי זה שלושה אנשים מהמשלחת שלי עזבו ועוד רבים ממשלחות נוספות. היתה הרגשה שההר התפנה מאנשים (באותה עונה היו 12 משלחות על ההר).

איך היית מדרג את הקושי יחסית להרים אחרים שעשית?
יחסית לאחרים היה זה טיפוס קשה. אמנם לא הרגשתי באף שלב שאני על הקצה כמו שקרה לי במקומות אחרים, שאני בורח מההר על חוט השערה, אבל פיזית זה היה קשה. הר זה היה גם הראשון שלא אני הייתי מארגן המשלחת ולא היה על ראשי כלום חוץ מלהתרכז בטיפוס שלי. זה הקל עלי מאוד.

איך הסתדרת עם האנשים שטיפסו אתך? הכרת אותם קודם?
הכרתי רק את המדריכים. עם האנשים הסתדרתי טוב. מוטעה לחשוב שצריך להיות אחים כדי לטפס את האברסט. עם חלק מהאנשים אני שומר על קשר עד היום ועם חלק לא דיברתי מאז. לא היו בינינו וויכוחים וחלק מזה גם כיוון שהמשלחת אורגנה נהדר והכל דפק כמו שצריך. *לא היו בעיות אגו בינינו וגם אני הבנתי שככל שיותר יצליחו לטפס כך גם גדלים הסיכויים שלי.*

מה הרגשת על הפסגה?
בעיקר הקלה שאפשר לרדת למטה. גם שילוב של חוסר אמון וגם אתה מתוח ולחוץ. אתה יודע שהחלק הכי קשה לפניך, הירידה. תחושת מלך ההר ושל "עשיתי זאת" מרגישים רק במחנה הבסיס כשיורדים. מטפסים יודעים, ואני באתי מוכן לזה, שעל הפסגה אין כלום. *הפסגה זה המקום שממנו מסתובבים ויורדים.*

איזה ניסיון בטיפוס היה לך קודם לטיפוס האברסט?
משנת 1980 בעיקר טיפסתי. ארבע, חמש עונות של חודשיים שלושה באלפים, כולל חורף שלם. חורף שלם בטטרה הפולנים (החלק הגבוהה של הקרפטים). טיפסתי את המקינלי באלסקה. ב-86 הובלתי משלחת ישראלית עם 7 מטפסים שארבעה מהם לא לבשו קרמפונים לפני כן ל-Makalu II (7660 מטר). טיפסתי בפמיר את הפסגה הראשונה מעל 7000 מטר שלי עם בני אגור וצוציק ועשיתי כמה פסגות קלות בנפאל. *בסה"כ ב-12 שנה טיפסתי הרבה מאוד.*

מדוע רצית לטפס על האברסט?
האברסט לא היה בפוקוס , לא הייתי מכוון אליו. אפילו היה לי אנטגוניזם כלפיו כמו שיש להרבה מטפסים. הר פשוט טכנית, קל לטיפוס, שביל יאקים לפסגה וכ"ו. הכל נעלם. זה הר קשה וגדול ואף יאק לא עולה לפסגה. כמו מטפסים נוספים רציתי לשים את האברסט מאחורי. נוסף לכך היה לי טוב שזה האברסט. כי אם אתה רוצה הכרה ופרסום שום הר אחר לא היה מקבל שלוש כתבות בשבעה ימים. באופן ברור זהו חלק מן המשחק.

האם יש לך המלצות למיכה, לטיפוס ולהכנות?
צריך להתכונן נפשית, ההכנות הפיסיות הם פחות חשובות. אתה צריך להבין מה זה גובה. **ככל שעולים מה שמשחק זה ההתאקלמות הפיסית שלך** (שלא קשורה לכושר גופני אלה לתכונות פיסיולוגיות) **והיכולת המנטלית להעביר רגל לצעד הבא.**
מיכה הביע את רצונו לטפס ללא חמצן. מה נדרש ממי שרוצה לטפס ללא חמצן את ההר?
קשה לי להאמין שניתן להצליח ללא חמצן בפעם הראשונה (אלא אם אתה שרפה). אחוז התאונות גבוהה פי שלוש לעומת אלו שעולים עם חמצן. באזור הגבוה של ההר זה עסק על הקצה ואם משהו הכי קטן משתבש – הלך עליך, אתה לא תרד (ראה אירוע 1996 בו נהרגו חמישה מטפסים ביניהם Rob Hall). אני מאחל לו שיצליח.

דורון אראל על גג העולם.

מה אתה חושב, אתית ובטיחותית, על כך שהאברסט נהפך להר מאוד מטופס, עם הרבה משלחות מסחריות?
כל מי שהיה על הפסגה, אינו אוהב שמגיעים אליה הרבה מטפסים אחריו, כי זה מפחית את ההישג שלו. היום הכל הופך יותר קל. למון-בלאן, שנחשב להר שפתח את עידן הטיפוס המודרני, מוכרים היום טיסות הליקופטר שנוחת בפסגה ופותחים לך שולחן גבינות ויין. ביום קיץ טוב יכולים 500 איש להגיע לפסגה. זה יגיע גם לאברסט. כל מה שהיה נחלתם של משלחות אליטיסטיות של מטפסים כמו Messner, Bonati ו- Hillary הופך נגיש. אין היום שום דבר גדול לעשות, טיפסו את הכל וטיפסו את הכל ללא חמצן ומי שמקצועו גילוי ארצות מובטל היום. לא במקרה אין היום דמויות גדולות כמו שלושת אלה. אני לא נגד זה, זה משחק אחר שכל אחד יכול להוכיח עצמו, גם אני כך.
בטיחותית יש בעיה רצינית. אנשים רבים הנמצאים על ההר יוצרים מפולות סלעים, שלגים וכ"ו. זוהי סכנה מספר אחד באלפים היום. אולם זה לא מפריע למי שרוצה לשחק לבד. יש מספיק הרים שאף אחד לא נמצא בהם (כמה אנשים טיפסו את האברסט וכמה את ההר השני בגובהו - K2?).
אני נהניתי מזה שהכל הפך יותר נגיש. אם הייתי מנסה בשנות ה-60 לא הייתי מצליח להתקרב להר.
הטכניקה מימי הילרי (על אף זה שהוא נעמד על רגליו האחוריות בהגנה על האברסט מפני התמסחרות) לא השתנתה, תמיד הסתמכו על גדודי שרפות שיסחבו, יטפסו ויעזרו .

מה מצב פרוייקט שבע הפסגות?
סיימתי אותו. זה היה פרוייקט למשוך כסף, כגימיק הוא היה טוב. מקצועית יש ביניהן פסגות ממש קלות כמו האלברוס והאקונקגואה, פסגות שניתן לרדת מהם מהר ולכן עם ניסיון בטיפוס הסיכוי למות קטן מאוד.

מה זה אומר לטפס עם משלחת מסחרית?
משלחת גדולה. היינו 13 מטפסים. עד אז המשלחת הכי גדולה שהשתתפתי בה היא למקלו (7 אנשים) ובדרך כלל טיפסתי עם עוד שניים שלושה. אלו היו משלחות שתמיד אני יזמתי ודחפתי. לא הרגשתי הרגשה של מסחריות כיוון שלרב המטפסים היה יותר ניסיון משלי.

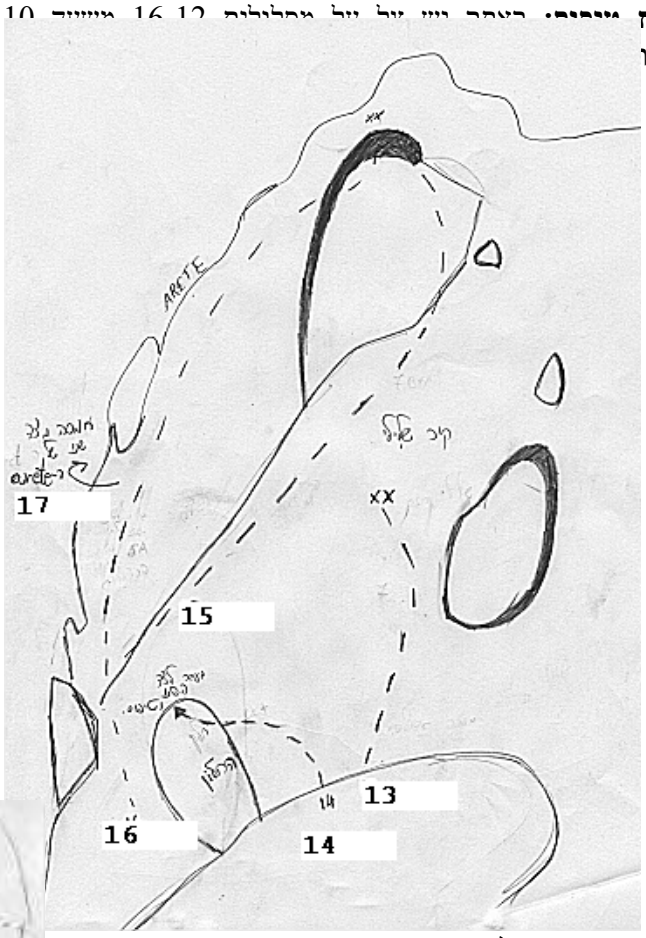
מה דעתך על מצב הטיפוס היום בארץ?
הייתי שמח לראות מטפסים ישראלים הולכים ומטפסים בדומה לקבוצה, שטיפסה את השיבלינג בהודו, לפני שהולכים לסמלים. לטפס על הרים הקשים טכנית זה מרשים.

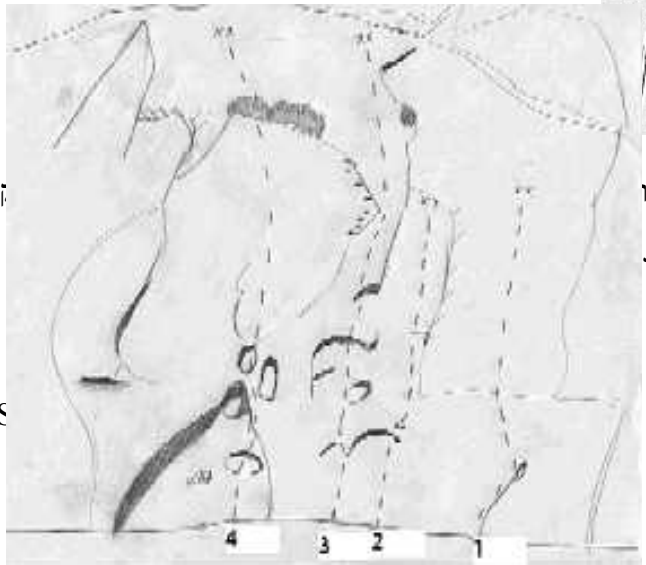
פסוקו של מקום – אתרי הטיפוס בארץ.

הפעם על אתר חדש לאורכות הגליל – צוק היונים

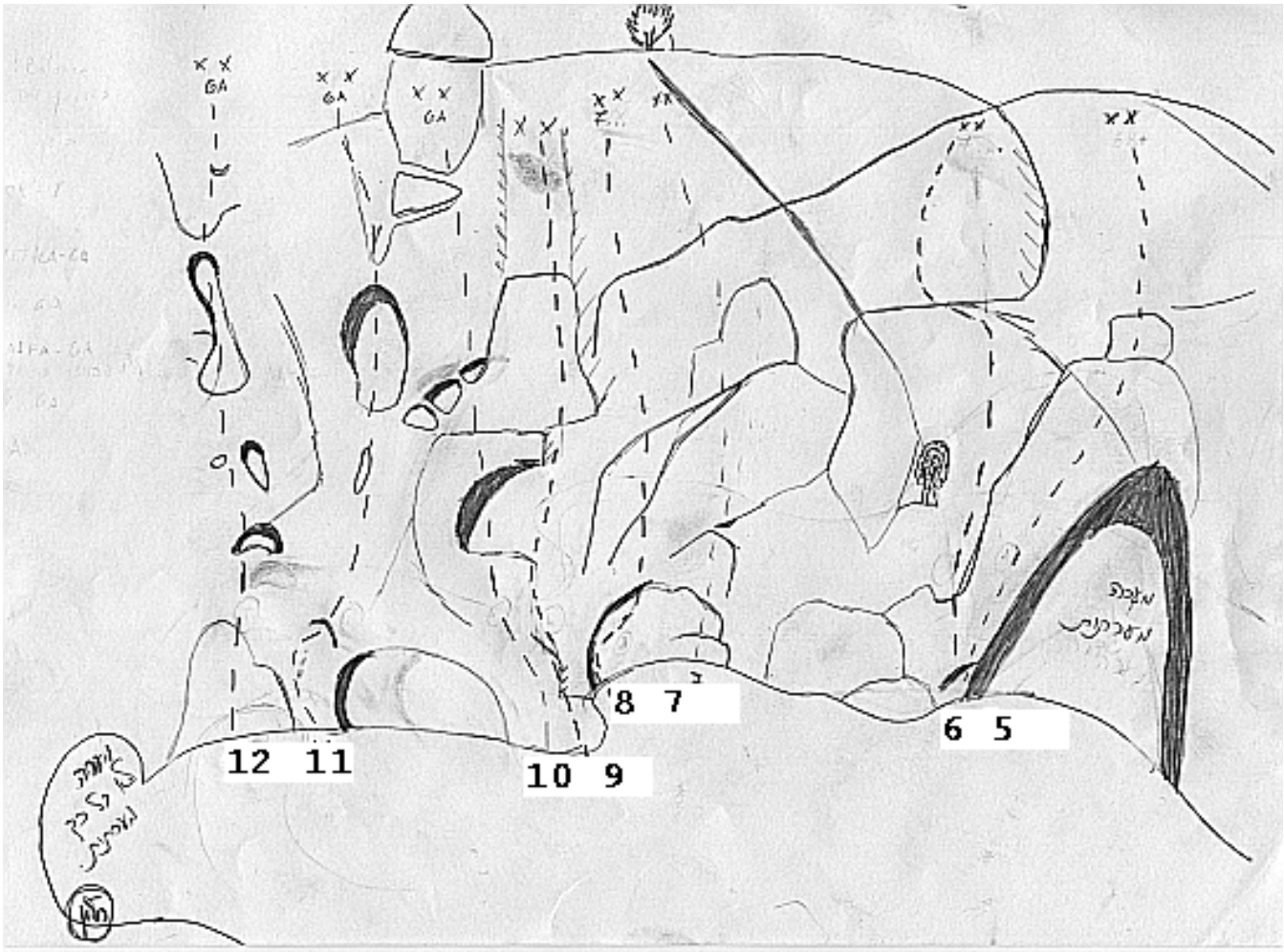
למרגלות הרי הגליל הולך ומוקם אתר טיפוס חדש ומקסים. האתר ממוקם מחוץ לשמורות טבע שפולשות לכל פינת חמד בארצנו. מובאים כאן המסלולים שנפתחו באתר נכון לחג שבועות.

שעות ביקור: האתר ניתן לטיפוס במסלולים 12, 16, 17 משעה 10 בבוקר

אופן ההגעה: שאל את חבריך.
האתר קם הודות לאנשי קיר טיפוס רמת ישי, אדם ועופר, וכמו
ומקס הזועם). בשם המטפסים כולם אנו מודים להם.
אנא שימרו על ניקיונו של האתר (בניגוד למה שחיילי צה"ל עו

1	SHAVED	7a	פייס מאוד טכני.
2	ROCK GYM	6b	מזכיר את ישו. בריג'ינג ופייס.
3	BLADE	6c	התחלה טכנית. מהכוך שתי וריאציות. ימין קלה יותר, שמאל ללא חריץ קשהההה.
4	HERMAN	6c	לצאת מהמערה ולעלות למעלה.
5	BALANCE	6b+	כשמו כן הוא.
6	בלגן	7…	אפילו יותר מהשם שלו.
7	GO	7a	התחלה קשה, אחר כך זה משתפר
8	ITS OK	7…	לא זה לא בסדר. פשוט לא.
9	SUKARETKA	6b	טיפוס מעניין וטכני אם יוצאים על הarete .
10	למ"למ	6a	התחלה נחמדה וסוף פחות.
11	ALABASHA	6a	נחמד. ניתן להקשות על עצמך אם לא נעזרים בבולדר מעל הפעמון ליציאה (6B/6A+).
12	BEAUTY	6a	אחד היפים לדירוגו.
13	לא ידוע	7b	קצר וקולע. פמפי.
14	לא ידוע	6c+	המסלול מספק את התמונות הטובות ביותר באתר.
15	PENDELUM	6a	קשה מאוד. מעל הבולטים קל ולא יותר מידי מעניין. מתחת לקו הבולטים זה סיפור מתח.
16	פרוייקט, נא לא לטפס	7b/c	קו מדהים ביופיו
17	חמסה	5A	יפה ונחמד.

הודעות

1 כינוס שנתי של המועדון האלפיני

אנו מזמינים את כל המטפסים (חברים ושאינם חברים במועדון האלפיני) לכינוס השנתי של המועדון.
הכינוס יערך ב- rock gym בקיבוץ העוגן , בתאריך 19.6.2003 (יום חמישי), בשעה 19:00.
הכינוס יחל בשעה 17:00 כשכל המשתתפים מוזמנים לטפס במגוון המסלולים החדש, שיוכן לצורך האירוע ובשעה 19:00 תתקיים האסיפה.
(לפרטים ראו דואר אלקטרוני ומודעות).

2 העלון מחפש כתבים לטורים הבאים:

- טור ציוד טכני (כולל reviews).
- טור ספרותי.
- טור על אתרי הטיפוס בארץ.
- טור חידוני טיפוס.
- טור חקירת תאונות וכמעט תאונות טיפוס
-כתבים כלליים בנושא טיפוס.

*נא לפנות ליותם yotamorchan@yahoo.co.uk

3 המועדון האלפיני מחפש מתנדבים כדי להריץ פרוייקטים

,התפקיד דורש אורך רוח ויכולת התדיינות, כתיבת מכתבים וכ"ו.

4 בילוט מסלולים חדשים

יש למועדון ציוד טכני להכנת מסלולים (בילוט). כל מי שמכיר מסלולים שאינם מבולטים, רוצה לבלט מסלולים, או מכיר אתרים חדשים בעלי פוטנציאל נא לפנות ליותם yotamorchan@yahoo.co.uk.

5 טיפוס בכרמל

לאחרונה הובאו לידיעתנו שהפקח באזור המוחרקה מפגין עודף פעילות. הוא תפס פעמיים (עופר וקובי בן-חמו) מטפסים ונתן דו"חות. אנו מציעים להימנע מלטפס באתר זה. בתקווה שהאתר יחזור להיות פעיל

6 ספריית השאלה לספרי טיפוס

הולכת ומוקמת **ספריית השאלה** של המועדון האלפיני. הספרייה תכיל guide books ספורת טיפוס וספרי קריאה בנושאי טיפוס כלליים. מי שיש ברשותו ספרים שכאלה מוזמן לתרום אותם לספרייה (ליצור קשר עם יותם). על כל תרומה יוכל התורם להשאיל ספרים ללא תשלום במשך שנה. מי שיתרום יותר מחמישה ספרים יקבל שנה חינם על כל חמישייה (יש כבר אנשים עם 4 שנים חינם).

- לקבלת העלון ניתן לפנות ליותם:yotamorchan@yahoo.co.uk